

Súd: Krajský súd Trnava  
Spisová značka: 6Tos/4/2022  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121011610  
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2022  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč  
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2121011610.1

## Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Pavla Macháča a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Dušana Szabó, v trestnej veci odsúdeného K. Z., nar. X. W. XXXX v M., G., trvale bytom T. XX, M., G., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 16. septembra 2021, č. k.: 8PP/117/2021-21, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 18. januára 2022 v Trnave, takto

### rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného K. Z. zamietla.

### odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 66 ods. 1 písm. a) a ods. 2 Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II z 4. februára 2021, sp. zn. OT/28/2021.

2. Okresný súd k formálnej podmienke, t. j. k vykonaniu potrebnej časti z uloženého trestu odňatia slobody uviedol, že odsúdený túto podmienku splnil.

3. K prvej materiálnej podmienke, t. j. že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie okresný súd uviedol, že aj túto podmienku odsúdený splnil, pričom okresný súd poukázal na hodnotenie riaditeľa ústavu.

4. K druhej materiálnej podmienke, t. j. že od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život okresný súd uviedol, že túto podmienku nepovažuje za splnenú. Okresný súd uviedol, že odsúdený bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný, a to po prvýkrát trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II z 19. augusta 2020, sp. zn. OT/234/2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19. augusta 2020, a to pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, pričom týmto trestným rozkazom bol odsúdenému uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov. Okresný súd ďalej uviedol, že odsúdeného ani bezprostredná hrozba výkonu trestu odňatia slobody nedokázala motivovať k tomu, aby dokázal žiť riadnym životom, dodržiavať všeobecné pravidlá spoločenského správania a neporušovať zákony a v skúšobnej dobe tohto podmieneného odsúdenia spáchal dva trestné činy, a to prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, pretože vykonával činnosť, ktorá mu bola zakázaná a zároveň prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona. Uvedené skutočnosti podľa názoru okresného súdu svedčia o nerešpektovaní rozhodnutia súdu zo strany odsúdeného a o jeho ľahostajnom prístupe k dodržiavaniu právneho poriadku. Okresný súd ďalej uviedol, že odsúdený síce je vo výkone trestu odňatia slobody po prvý krát a trest vykonáva v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, avšak tieto skutočnosti samy o sebe nemôžu viesť k kladnému rozhodnutiu o jeho žiadosti o podmienené prepustenie. Okresný súd konštatoval, že vzhľadom na spáchanú trestnú činnosť, okolnosti jej spáchania ako aj nedávne obdobie, kedy k jej spáchaniu došlo,

možno k náprave odsúdeného dospieť len úplným výkonom uloženého trestu odňatia slobody, pretože jeho podmieneným prepustením by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov.

5. Proti uzneseniu okresného súdu odsúdený priamo na verejnom zasadnutí zahlásil sťažnosť, ktorú do predloženia spisu krajskému súdu neodôvodnil. Prokurátor sa práva podať sťažnosť proti napadnutému uzneseniu po jeho vyhlásení vzdal.

6. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku Pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výkonom napadnutého uznesenia.

7. Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku Nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

a) nie je prípustná,

b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo

c) nie je dôvodná.

8. Krajský súd na základe riadne a včas podanej sťažnosti, ktorú podala oprávnená osoba podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

9. Preskúmaním spisového materiálu krajský súd v zhode s okresným súdom zistil, že odsúdený aktuálne vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II z 4. februára 2021, sp. zn. OT/28/2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 4. februára 2021. Zo skráteného výpisu odsúdeného vyplýva, že odsúdený začal trest vykonávať so započítaním zadržania od 31. januára 2021 a jeho predpokladaný koniec má mať 31. januára 2022. Z predmetného trestného rozkazu krajský súd zistil, že odsúdený dňa 31. januára 2021 viedol osobné motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, a to napriek tomu, že mu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II z 19. augusta 2020, sp. zn. OT/234/2020, právoplatným dňa 19. augusta 2020 bol okrem iného uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 3 (tri) roky, čím spáchal prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

10. Z odpisu registra trestov odsúdeného vyplýva, že tento bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II z 19. augusta 2020, sp. zn. OT/234/2020 uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona a bol mu okrem iného uložený aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkého druhu na 3 (tri) roky, pričom predmetný trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 19. augusta 2020.

11. Pokiaľ ide o splnenie formálnej podmienky a prvej materiálnej podmienky na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody krajský súd dospel k záveru, že zistenia okresného súdu sú správne, v napadnutom uznesení riadne odôvodnené, a preto na ne bez potreby ich opakovania len poukazuje. Krajský súd zároveň dodáva, že rozhodnutie prvostupňového súdu a súdu druhého stupňa nemožno posudzovať izolovane, pretože obe konania z hľadiska ich predmetu tvoria jeden celok (obdobne II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 320/2012), pričom tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania rozhodnutí všeobecných súdov, ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania (pozri IV. ÚS 350/09).

12. Pokiaľ ide druhú materiálnu podmienku, túto okresný súd vyhodnotil ako nespĺnenú a náležite odôvodnil, ako k tomuto záveru dospel, pričom krajský súd sa so závermi okresného súdu stotožňuje. Skúšobná doba predchádzajúceho odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II z 19. augusta 2020, sp. z. OT/234/2020 začala odsúdenému plynúť dňa 20. augusta 2020, pričom odsúdený sa ďalšej trestnej činnosti dopustil dňa 31. januára 2021. Okresný súd správne uviedol, že odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát, k čomu krajský súd dodáva, že pokiaľ by ďalším trestným činom odsúdeného spáchaným v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia mal byť len prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia, potom by bolo namieste zvažovať, či je v prípade odsúdeného aj

čiasťoný výkon trestu odňatia slobody dostatočným, teda či tento splnil svoj účel vyjadrený v ustanovení § 34 Trestného zákona. Odsúdený však v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia nielen maril výkon predchádzajúceho rozhodnutia, ale opätovne viedol osobné motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, teda dopustil sa druhovo rovnakej trestnej činnosti. Z uvedených skutočností možno usudzovať, že odsúdený nemá zábrany viesť motorové vozidlá aj pod vplyvom alkoholu a od takéhoto konania ho neodradila ani hrozba z nariadenia výkonu nepodmieneného trestu odňatia slobody v prípade jeho prvého odsúdenia.

13. Krajský súd sa stotožňuje s okresným súdom v tom, že zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmienne prepustený po uplynutí ustanovenej doby bez zreteľa na účel trestu. Výkon uloženého trestu má na odsúdeného vplývať tak, aby došlo k jeho polepšeniu bez ohľadu na to, či bude alebo nebude podmienne prepustený. Podstatou úvah súdu pri rozhodovaní o návrhu na podmienne prepustenie odsúdeného je v konečnom dôsledku ustálenie dôvodnosti predpokladu, že v odsúdený povedie v budúcnosti i na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy. Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojim spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné zaradiť aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti. Materiálnu podmienku možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život je potrebné skúmať aj pri zohľadnení okolností predchádzajúceho života odsúdeného vrátane jeho skorších odsúdení. Túto podmienku súd objasňuje a skúma komplexnejšie, posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostredie v ktorom žil, celý jeho doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je odsúdený vo výkone trestu s jediným cieľom dospieť k záveru, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že odsúdený v prípade podmieneného prepustenia na slobodu povedie riadny život, t. j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti.

14. Odsúdenému bol v prvom prípade uložený podmienený trest odňatia slobody, kedy súd zjavne vychádzal z toho, že zabrániť páchatelovi v ďalšom páchaní trestnej činnosti možno nielen priamo, teda tým, že mu fyzicky znemožníme dopustiť sa určitého konania, a to uložením nepodmieneného trestu odňatia slobody, ale aj nepriamo, už samotnou existenciou podmieneného trestu a obavou z jeho premenenia a nariadenia jeho výkonu, pričom ide o tzv. psychické zábrany a pôsobenie. Práve toto nepriame pôsobenie má v mnohých prípadoch výrazne hlbší a trvalejší prevýchovný charakter a účel trestu naplní skôr, než samotný nepodmienený trest odňatia slobody.

15. Krajský súd na tomto mieste ďalej uvádza /čo platí pre každého odsúdeného vo všeobecnosti/, že samotná skutočnosť, že odsúdenému boli doposiaľ ukladané tresty odňatia slobody s podmieneným odkladom ich výkonu /resp. alternatívne tresty/ automaticky neznamená, že návrhu odsúdeného na podmienne prepustenie bude, či dokonca musí byť vyhovené. Práve v prípadoch, akým je prípad aj odsúdeného, súdy musia náležite vyhodnotiť splnenie všetkých podmienok, ktoré je povinný splniť každý odsúdený, pokiaľ jeho návrhu na podmienne prepustenie má byť vyhovené. Pokiaľ odsúdenie s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody v konkrétnom prípade k náprave odsúdeného nevedlo, pretože tento trestnú činnosť spáchal opakovane, potom v konkrétnom prípade súd môže dospieť aj k takému záveru, že odsúdený nedáva záruku riadneho vedenia života po jeho podmienenom prepustení, a teda nespĺňa druhú materiálnu podmienku, a to aj napriek tomu, že je vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát.

16. Okresný súd podľa názoru krajského súdu správne ustálil, že v prípade odsúdeného je prognóza riadneho vedenia života po podmienenom prepustení značne neistá a doterajší život odsúdeného skôr nasvedčuje tomu, že ani predchádzajúci trest na neho nemal očakávaný účinok v tom zmysle, aby viac trestnú činnosť nepáchal. Okresný súd preto správne nemohol dospieť k záveru, že odsúdený splnil aj druhú materiálnu podmienku na jeho podmienne prepustenie.

17. Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.